

מקור המאמר בזהר פרשת יתרו דף פח ע"ב

בְּיוֹם דְּשַׁבְּתָא, בְּסַעֲוֹדָה
הַשְּׁנִיָּה כְּתוּב אֲזַ תְּתַעַנַּג עַל
ה'. עַל ה' וְדָאֵי. שְׂאוֹתָהּ
שָׁעָה נִגְלָה הַעֲתִיק הַקְּדוֹשׁ,
וְכָל הָעוֹלָמוֹת בְּשִׂמְחָה,
וְהַשְּׁלֵמוֹת וְהַחֲדוּדָה שֶׁל
הַעֲתִיק אָנוּ עוֹשִׂים, וְזוּהֵי
סַעֲוֹדָתוֹ וְדָאֵי.

בְּסַעֲוֹדָה הַשְּׁלִישִׁית שֶׁל
שַׁבַּת כְּתוּב וְהָאֲכַלְתִּיךָ נַחֲלַת
יַעֲקֹב אָבִיךָ. זוּהֵי הַסַּעֲוֹדָה
שֶׁל זַעִיר אַנְפִּין שֶׁהוּא
בְּשִׁלְמוֹת. וְכָל שֵׁשֶׁת הַיָּמִים
מֵאוֹתָהּ שְׁלֵמוֹת מִתְּבָרְכִים.
וְצָרִיךְ אָדָם לְשַׂמַּח בְּסַעֲוֹדָתוֹ
וְלִהְיוֹת שְׁלֵם הַסַּעֲוֹדוֹת הַלְלוּ,
שֶׁהֵן סַעֲוֹדוֹת הָאֲמוּנָה
הַשְּׁלֵמָה שֶׁל זֶרַע קְדוֹשׁ שֶׁל
יִשְׂרָאֵל, שֶׁהָאֲמוּנָה הָעֲלִיּוֹנָה
הִיא שְׁלֵמָה וְלֹא שֶׁל עַמִּים
עוֹבְדֵי עֲבוֹדַת כּוֹכָבִים
וּמִזְלוֹת. וּמִשּׁוּם כֵּן אָמַר,
(שְׁמוֹת לֵא) בִּינִי וּבִין בְּנֵי
יִשְׂרָאֵל.

בֵּא וּרְאֵה, בְּסַעֲוֹדוֹת הַלְלוּ
נוֹדְעִים יִשְׂרָאֵל שֶׁהֵם בְּנֵי
הַמֶּלֶךְ וְשֶׁהֵם מְהִיכֵל הַמֶּלֶךְ וְשֶׁהֵם בְּנֵי הָאֲמוּנָה, וּמִי שֶׁפּוֹגֵם סַעֲוֹדָה אַחַת מֵהֶם, מֵרְאֵה פָּגַם
לְמַעַלָּה, וּמֵרְאֵה אֶת עֲצָמוֹ שְׂאִינוֹ מִבְּנֵי הַמֶּלֶךְ הָעֲלִיּוֹן, שְׂאִינוֹ מִבְּנֵי הַיֵּכֶל הַמֶּלֶךְ, וְשְׂאִינוֹ מִזֶּרַע

בְּיוֹמָא דְּשַׁבְּתָא, בְּסַעֲוֹדָתָא תְּנִינָא, כְּתִיב (ישעיה נח)
אֲזַ תְּתַעַנַּג עַל יי'. עַל יי' וְדָאֵי. דִּהְיָהִיא
שְׁעָתָא אֲתַנְגְּלִיא עֲתִיקָא קַדִּישָׁא, וְכִלְהוּ עֲלָמִין
בְּחֲדוּוֹתָא, וְשְׁלִימוּ וְחֲדוּוֹתָא דְּעֲתִיקָא עֲבַדִּינוּ,
וּסַעֲוֹדָתָא דִּילֵיהּ הוּא וְדָאֵי.

בְּסַעֲוֹדָתָא תְּלִיתָאָה דְּשַׁבְּתָא, כְּתִיב וְהָאֲכַלְתִּיךָ
נַחֲלַת יַעֲקֹב אָבִיךָ. דָּא הִיא סַעֲוֹדָתָא
דְּזַעִיר אַנְפִּין, דִּהְיָוִי בְּשְׁלִימוֹתָא. וְכִלְהוּ שְׂיִתָּא יוֹמִין,
מֵהֵהוּא שְׁלִימוֹ מִתְּבָרְכִין. וּבְעֵי בַר נֶשׁ לְמַחְדֵי
בְּסַעֲוֹדָתֵיהּ, וְלֹא שְׁלֵמָא אֵלִין סַעֲוֹדָתִי, דְּאֵינוֹן
סַעֲוֹדָתִי מֵהֵימְנוּתָא שְׁלִימָתָא, דְּזֶרַעַא קַדִּישָׁא
דְּיִשְׂרָאֵל, דִּי מֵהֵימְנוּתָא עֲלָאָה, דִּהָא דִּילְהוֹן הִיא,
וְלֹא דְּעַמִּין עוֹבְדֵי עֲבוֹדַת כּוֹכָבִים וּמִזְלוֹת. וּבְגִינֵי
כֵּן אָמַר, (שְׁמוֹת כ"ג) בִּינִי וּבִין בְּנֵי יִשְׂרָאֵל.

תָּא חֲזִי, בְּסַעֲוֹדָתִי אֵלִין, אֲשֶׁתְּמוֹדְעוֹן יִשְׂרָאֵל,
דְּאֵינוֹן בְּנֵי מַלְכָּא. דְּאֵינוֹן מֵהִיכְלָא
דְּמַלְכָּא, דְּאֵינוֹן בְּנֵי מֵהֵימְנוּתָא, וּמֵאֵן דְּפָגַם
חַד סַעֲוֹדָתָא מִנֵּיהּ, אַחֲזִי פְּגִימוֹתָא לְעִילָא,

וְשֶׁהֵם מְהִיכֵל הַמֶּלֶךְ וְשֶׁהֵם בְּנֵי הָאֲמוּנָה, וּמִי שֶׁפּוֹגֵם סַעֲוֹדָה אַחַת מֵהֶם, מֵרְאֵה פָּגַם
לְמַעַלָּה, וּמֵרְאֵה אֶת עֲצָמוֹ שְׂאִינוֹ מִבְּנֵי הַמֶּלֶךְ הָעֲלִיּוֹן, שְׂאִינוֹ מִבְּנֵי הַיֵּכֶל הַמֶּלֶךְ, וְשְׂאִינוֹ מִזֶּרַע

קְדוּשׁ שֶׁל יִשְׂרָאֵל, וְנוֹתְנִים
עָלָיו חֶמֶר שֶׁל שְׁלֵשָׁה דְבָרִים
- דִּין הַגִּיהָנָם וְכוּ'.

וּבֹא רֵאשִׁית, בְּכָל שָׂאָר
הַזְּמַנִּים וְהַחֲגִים צָרִיף אָדָם
לְשִׁמְחָה וּלְשִׁמְחָה אֶת הָעַנְיִים,
וְאִם הוּא שְׂמֵחַ לְבָדוֹ וְלֹא
נוֹתֵן לְעַנְיִים - עֲנִשׁוּ רַב,
שֶׁהָרִי לְבָדוֹ שְׂמֵחַ, וְלֹא נוֹתֵן
שְׂמֵחָה לְאַחֵר. עָלָיו כְּתוּב
(מְלָאכִי ב) וְזֵרִיתִי פָּרֵשׁ עַל
פְּנֵיכֶם פָּרֵשׁ חֲגִיכֶם. וְאִם הוּא
שְׂמֵחַ בְּשַׁבָּת, אֵף עַל גֵּב
שְׂלֵא נוֹתֵן לְאַחֵר - לֹא
נוֹתְנִים עָלָיו עֲנִשׁ כְּבִשְׂאָר
הַזְּמַנִּים וְהַחֲגִים, שְׂכָתוּב
פָּרֵשׁ חֲגִיכֶם. אָמַר פָּרֵשׁ
חֲגִיכֶם, וְלֹא פָּרֵשׁ שַׁבָּתְכֶם.
וְכָתוּב (יִשְׁעִיָּה א) חֲדָשֵׁיכֶם
וּמוֹעֲדֵיכֶם שֶׁנֶּאֱמַר נִפְשִׁי. וְאֵלּוּ
שַׁבָּת לֹא אָמַר.

וּמִשׁוּם כֶּךָ כְּתוּב בֵּינִי וּבֵין
בְּנֵי יִשְׂרָאֵל. וּמִשׁוּם שְׂכָל
הָאֱמוּנָה נִמְצְאָת בְּשַׁבָּת,
נוֹתְנִים לְאָדָם נִשְׂמָה אַחֲרֵת,
נִשְׂמָה עֲלִיוֹנָה, נִשְׂמָה שְׂכָל
הַשְּׁלֵמוֹת בָּהּ, כְּדָגְמַת הָעוֹלָם
הַבָּא. וּמִשׁוּם כֶּךָ נִקְרָאת
שַׁבָּת. מַה זֶה שַׁבָּת? שֵׁם שֶׁל
הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא, שֵׁם שֶׁהוּא שְׂלֵם מְכָל צְדָדָיו.

וְאַחֲזִי גְרָמִיָּה דְלָאוּ מִבְּנֵי מְלֻכָּא עֲלָאָה הוּא,
דְלָאוּ מִבְּנֵי הַיְכָלָא דְמְלֻכָּא הוּא דְלָאוּ מְזִרְעָא
קְדִישָׁא דְיִשְׂרָאֵל הוּא. וַיְהִינּוּ עָלֶיהָ חוֹמְרָא
דְתַלְתָּ מְלִין, דִּינָא דְגִיהָנָם וְגו'.

וְתֵא חֲזִי, בְּכֻלְהוּ שְׂאָר זְמַנִּין וְחֲגִין, בְּעֵי בַר נֶשׁ
לְחֲדִי, וּלְמַחְדֵי לְמַסְכְּנֵי. וְאִי הוּא חֲדִי
בְלַחְדוּדֵי, וְלֹא יְהִיב לְמַסְכְּנֵי, עוֹנֵשִׂיָּה סְגִי, דְהָא
בְלַחְדוּדֵי חֲדִי, וְלֹא יְהִיב חֲדוֹ לְאַחֲרָא. עָלֶיהָ כְּתוּב,
(מְלָאכִי ב) וְזֵרִיתִי פָּרֵשׁ עַל פְּנֵיכֶם פָּרֵשׁ חֲגִיכֶם. וְאִי
אִיהוּ בְשַׁבָּתָא חֲדִי, אֵף עַל גֵּב דְלֹא יְהִיב לְאַחֲרָא,
לֹא יְהִיב עָלֶיהָ עוֹנֵשִׂא, כְּשֶׁאֵר זְמַנִּין וְחֲגִין, דְכְתוּב
פָּרֵשׁ חֲגִיכֶם. פָּרֵשׁ חֲגִיכֶם קָאֵמַר, וְלֹא פָּרֵשׁ
שַׁבָּתְכֶם. וְכָתוּב (יִשְׁעִיָּה א) חֲדָשֵׁיכֶם וּמוֹעֲדֵיכֶם שֶׁנֶּאֱמַר
נִפְשִׁי. וְאֵלּוּ שַׁבָּת לֹא קָאֵמַר.

וּבְגִינֵי כֶּךָ כְּתוּב, בֵּינִי וּבֵין בְּנֵי יִשְׂרָאֵל. וּמִשׁוּם
דְכָל מְהִימְנוּתָא אֲשֶׁתִּכַּח בְּשַׁבָּתָא, יְהִיב
לִיהָ לְבַר נֶשׁ נִשְׂמָתָא אַחֲרָא, נִשְׂמָתָא עֲלָאָה,
נִשְׂמָתָא דְכָל שְׁלִימוֹ בָהּ, כְּדוּגְמָא דְעֲלָמָא דְאֲתִי.
וּבְגִינֵי כֶּךָ אֲקָרִי שַׁבָּת. מַהוּ שַׁבָּת. שְׂמָא דְקוּדְשָׁא
בְרִיךְ הוּא. שְׂמָא דְאִיהוּ שְׂלֵם מְכָל סְטְרוֹי.

נֶעֱרַךְ וְנִסְדַּר עַל יְדֵי "מִפְעַל הַזְּוֹהַר הָעוֹלָמִי" לְקִירוֹב הַגְּאוּלָּה בְּרַחֲמִים. - דְפִי "חֶק לְיִשְׂרָאֵל הַיּוֹמִי"
נִיתֵן לְקַבֵּל בַּחֲנִים לְזִכּוּי הַרְבִּים בְּלִבְד. טל': 054-8436784 אוֹ אֲצֵל מְלֻכוֹת דּוֹד רַחוּב הַשּׁוּמֵר 74 ב"ב

אָמַר רַבִּי יוֹסִי, וְדַאי כִּדְּ הוּא. אוֹי לְאָדָם שְׁלֹא מִשְׁלִים אֶת שְׂמִיחָה הַמְּלָךְ הַקָּדוֹשׁ. וּמַה־יְשִׁמְחֶתוּ? אֵלּוּ שְׁלֹשׁ הַסְּעוּדוֹת שֶׁל הָאֱמוּנָה, סְעוּדוֹת שְׂאֵבְרָהֶם יִצְחָק וְיַעֲקֹב כְּלוּלִים בָּהֶם, וְכֻלָּם שְׂמִיחָה עַל שְׂמִיחָה, אֱמוּנָה שְׁלֵמָה מְכַל צְדָדָיו.

שְׁנֵינּוּ, בַּיּוֹם הַזֶּה מִתְּעַטְרִים הָאֲבוֹת, וְכָל הַבָּנִים יוֹנְקִים, מֵהַ שְׂאֵין כֵּן בְּכָל שְׂאֵר הַחַגִּים וְהַזְּמַנִּים. בַּיּוֹם הַזֶּה רֹשְׁעֵי הַגִּיהֶנֶם נָחִים. בַּיּוֹם הַזֶּה כָּל הַדֵּינָיִם נִכְפָּים וְלֹא

אָמַר רַבִּי יוֹסִי, וְדַאי כִּדְּ הוּא. וְוִי לִיָּה לְבַר נָשׁ, דִּלָּא אֲשֵׁלִים חֲדוּתָא דְּמִלְכָּא קְדִישָׁא. וּמֵאֵן חֲדוּתָא דִּילִיָּה. אֵלִין תְּלַת סְעוּדוֹתֵי מְהִימְנוּתָא. סְעוּדוֹתֵי דְּאַבְרָהָם יִצְחָק וְיַעֲקֹב כְּלִילָן בְּהוּ. וְכִלְהוּ חֲדוּ עַל חֲדוּ מְהִימְנוּתָא שְׁלִימוּתָא, מְכַל סְטְרוּי.

תָּאנָא, בְּהַדִּין יוֹמָא מִתְּעַטְרָן אַבְהוֹן, וְכָל בְּנֵין יִנְקִין, מַה דִּלָּאוּ הָכִי בְּכָל שְׂאֵר חַגִּין וּזְמַנִּין. בְּהַדִּין יוֹמָא, חִיבֵיָא דְּגִיהֶנֶם גַּיְיָחִין. בְּהַדִּין יוֹמָא, כָּל דֵּינִין אֶתְכַפִּיין, וְלֹא מִתְּעַרִין בְּעַלְמָא. בְּהַדִּין יוֹמָא אֲוִרֵיָתָא מִתְּעַטְרָא בְּעַטְרִין שְׁלִימִין.

מִתְּעוֹרְרִים בְּעוֹלָם. בַּיּוֹם הַזֶּה הַתּוֹרָה מִתְּעַטְרַת בְּעַטְרוֹת שְׁלֵמוֹת.

סֵפֶר אוֹר הַזֶּהָר (עֵמּוּד 144)

נַט) גַּם בְּכָל שַׁבַּת תִּקְבְּעוּ לְלַמֵּד שְׁעוֹר בְּזֶהָר הַקָּדוֹשׁ

גַּם בְּכָל שַׁבַּת תִּקְבְּעוּ לְלַמֵּד שְׁעוֹר בְּזֶהָר הַקָּדוֹשׁ.

(הַנְּהַגוֹת הַרַב רַבִּי יַעֲקֹב מִלִּיסָא זְכַר צְדִיק לְבְּרַכָּה אוֹת ג')

ס) אִי אֶפְשָׁר לְהַשִּׁיג סְתְרֵי הָאֱמוּנָה שְׁרִשְׁיָה וְעַקְרִיָּה כִּי אִם בְּקַבְּלַת חֻכְמַת הָאֱמֶת

וְהָאֱמֶת הַמְּקַבֵּל שְׂאֵי אֶפְשָׁר לְהַשִּׁיג סְתְרֵי הָאֱמוּנָה שְׁרִשְׁיָה וְעַקְרִיָּה כִּי אִם בְּקַבְּלַת חֻכְמַת הָאֱמֶת כִּי מִמֶּנָּה יִשְׁתַּלֵּם הַמַּאֲמִין בְּכָל זֶה וּבְזוּלָתָהּ נִמְנָע וְלֹא יִצְטַרֵּף הַמַּאֲמִין הָאֱמֶתִי וְהַעוֹבֵד הַשְּׁלֵם אַחַר הַיּוֹתוֹ תוֹרְנֵי שְׁלֵם לְהַתְּעַסֵּק בְּחֻכְמַת הַקַּבְּלָה אֲשֶׁר הִיא נִשְׁמַת הַתּוֹרָה וּמִמֶּנָּה יַעֲמֵד עַל סוּד הָאֱמוּנָה הָאֱמֶתִית הַמְּסַבֶּמֶת עִם הַדַּת מְכַל צַד וְעַל כּוֹנֵן הַתּוֹרָה וְהַרְצוֹן וְהַחֲפִיץ בְּעַבְדוּת הַתְּפִלָּה וְהַמְּצוּוֹת וְאַחַר עֲמִדוֹ עַל זֶה יִשְׁתַּדֵּל לְהוֹסִיף לְקַח וּלְהוֹלִיד תּוֹלְדוֹת וְעַנְפִּים דּוּמִים לְשְׁרִשְׁיָה אֲשֶׁר בִּידוֹ אֲשֶׁר אֵין זֶה כְּפִי הַשְּׁכָל הָאֲנוּשִׁי כִּי קֶצֶר קֶצֶר יָדוּ לְהַשִּׁיג הָאֱמֶת לֹא יוּכַל בְּשׁוּם פְּנִים אֶבֶל הוּא כְּפִי הַשְּׁכָל הָאֱלֹקִי לְקִים פְּלִפְלִת בְּחֻכְמָה זֶה דְּרַף הַחַיִּים אֲשֶׁר בּוֹ חַיּוֹ וְדַרְכּוֹ הַנְּבִיאִים וְהַחֻכְמִים וְאֵין הַרְצוֹן בְּהַקְדַּמַת הַתּוֹרָה אֶבֶל הַחֻכְמָה הָאֱמֶתִית וּמִנִּיעַת לְמוּדָה תְּחִלָּה כְּמִנִּיעַת לְמוּד הַפִּילוֹסוֹפִיָּה תְּחִלָּה לְחוֹשְׁבִים שֶׁהִיא הַחֻכְמָה הָאֱמֶתִית שְׁלֹא רָאוּ אוֹר, כִּי מִנִּיעַת לְמוּד הַפִּילוֹסוֹפִיָּה תְּחִלָּה רָאוּ וּמַחֲבִיב לְפִי שֶׁהִיא הוֹרֶסֶת וְעוֹקֶרֶת שְׁרִשְׁי דַּת הָאֱמֶת וְדַרְכָּה דְּרַף הַמִּינּוֹת וְהַעוֹסֵק בָּהּ קֹדֶם שִׁיחִיָּה תוֹרְנֵי שְׁלֵם בְּעַל אֱמוּנָה שְׁלֵמָה תְּבִיאָהוּ לְיַדֵּי מִינּוֹת וּכְפִירוֹת וְכוּ'.

ספר אור הזהר (עמוד 145)

אבל החכמה האמתית חס ושלום שתוריש שום אמונה רעה או דעת נפסד אבל בהפך שתנחיל האמת והצדק ותשריש אמונות ודעות אמתיות בלב לומדיה ואף אם יקדימוה ללמד התורה פי היא המוציאה לאור תעלומות התורה ועקריה מחזקת ותומכת שרשיה לפי ששתיהן עולות בקנה החכמה האלקית אבל טעם אחרת לפי שהתורה בגוף והחכמה בגשמה אליה וכשיקדים למוד התורה וידע המצוות ופרושן כפי מה שבאה בהן הקבלה מסיני ואחר כן יכנס לטיל בפרדס החכמה אז תחול הנשמה בגוף בהגון וכסדר כי יעמד ויבין הסודות והסתרים ההם של כל מצוה ומצוה על בורן ואמתתן ולא יתבלבל שכלו אחר שקדם לו ידיעת הדברים אשר עליהם יורו הסתרים ההם וזה פדרך קדימת החקר לחול הצורה בו.

סא) אין נחת רוח להישם בעסק בגשמת התורה שהיא החכמה האמתית המקבלת פי ממנה יודע רצונו יתברך בעבודתו ומצוותיו

רבי שמעון בן יוחאי קבל מרבי עקיבא וזה היה אחר חרבן הבית וזה הקדוש עליו השלום הוא בעל המדרש הנעלם הנקרא ספר הזהר ועל ידו חבר והוא עליו השלום הבטיח בחבור המקדש שהוא פי רבים יתפרנסו ממנו באחרית הימים.

ובמלת בראשית הנקרא ספר התקונין אמר בזה הלשון (תקוני זהר חדש - ספרא תנניא): והמשכילים וזהו כוזה הרקיע (דניאל יב) ומצדיקי הרבים כפוכבים לעולם ועד. והמשכילים אליו רבי שמעון וחבריו, וזהו כד אתכנשו למעבד האי חבורא דאיהו מויהרא עלאה דלעלא, רעותא עלאה אתגליא, רשותא אתיהיב לרבי שמעון וחבריו לגלאה בה רזין סתימין עמיקין, ולכל נשמתין דמתיבתא דלעלא, ומתיבתא תתאה, ולשבע טורין עלאין, דאנון תלת אבהן ורעיא מהימנא ואהרן ודוד ושלמה ואליהו עמהון וכו' ובגין דא אסתכס קודשא ברך הוא ושכינתה למעבד האי חבורא, על יד שהוא דאתגליא וכנים בה עלאין ותתאין לאשכחא בה ניחא לשכינתא בגלותא, וחירו לה ולבנהא וכו' והאי חבורא הוא כגונא דתבת נח דאתכנש בה כל מין ומין, הכי מתכנשין בהאי חבורא כל נשמתין דצדיקיא ואנשי מדות, דאתמר בהון (תהלים קיח) זה השער לה' צדיקים יבאו בו, ואחרנין דלא צדיקים, אתדחין מתמן. וכד אתגליא האי חבורא בעלמא, סגיאין מתכנשין לגבה דאתמר בהון (דברים כט) כי את אשר ישנו פה וגו', ואת אשר איננו פה בהאי חבורא עמנו היום. ועלהו אתמר (דניאל יב) ומצדיקי הרבים כפוכבים לעולם ועד עד כאן.

נפלאתה אהבת חכמת האמת הטהורה נשמת התורה לבעליה יתברך חכם הרזים עד שהפליא להשגיח ולהסכים לעשות החבור המקדש שהוא כמו שהפליא להסכים בחבור המשנה על יד תלמידו רבינו הקדוש עליו השלום שקבל ממנו והכונה והתכלית בכל משום עת לעשות להישם לעשות להישם ודאי בידוע לחכמי לב פי בו תמצא היונה תמה הנוכרת בשיר המקדש מנוח לכף רגלה בגלות המר והארץ הזה פי אין נחת רוח לה בעסק בגשמת התורה שהיא החכמה האמתית המקבלת פי ממנה יודע רצונו יתברך בעבודתו ומצוותיו אשר גם זאת היתה השגחה נפלאה מצורפת אל הראשונה לבל תשתכח ותאבד החכמה מקרב עמה עד שלהראות תקף ההשגחה הזאת נגלה זה החבור המקדש בעולם אחר שהיה מכסה ונעלם ופושגלה בעולם רבים נאספו אליו וסרו אל משמעתו כמו שהבטיח הוא עליו השלום: "וכד אתגליא האי חבורא בעלמא, סגיאין מתכנשין לגבה" וכו'.

אשר לולא זה בזמן הזה כמעט נטיו רגלי החכמים התמימים ומעדי קרסולי העובדים עבודת הקדש הנאמנים להתפשטות הצרעת הממארת במצחות אנשי התורה צץ ופרח המינות בלבנות החכמים בסבת השפחה הבושית צרת שרה פרה סורה הפלוסופיא אשר נעתקה מלשון יוני אל לשון עברי שרא ליה מאריה למאן דעסיק בה אשר בהגלות נגלות החבור המקדש שהוא התחיל האור לזרח ואמר לאסירי הדעות הזרות פקח קוח ותחל האמת להיות גוברת אחר שהיתה נעדרת וחזרה העמרה לישנה והנשמה אל נדנה היא נשמת התורה הנאמנה ושבה נפש האדם אל קרבו אחר שגברתה מקרב עמו ותחל רוח השם לפעמו ואז מצאה היונה מנוח בגלותא אחר שנתקים בה ושפחה פי תירש גברתה ועבדי האמונות הנכריות יצאו לחרות לקים ההסכמה העליונה: "לאשכחא בה ניחא לשכינתא בגלותא וחירו לה ולבנהא".

נערך ונסדר על ידי "מפעל הזוהר העולמי" לקירוב הגאולה ברחמים. - דפי "חק לישראל היומי" ניתן לקבל בחינם לזיכוי הרבים בלבד. טל': 054-8436784 או אצל מלכות דוד רחוב השומר 74 ב"ב

